

A Szovjetunióknak és Sztálinnak köszönhetjük, hogy hat év alatt évszázados feladatokat oldottunk meg

— mondotta Nagy Imre elvtárs a felszabadulásunk hatodik évfordulójára rendezett operaházi díszünnepségen

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége és a Magyar Népköztársaság minisztertanácsa hazánk felszabadításának 6. évfordulója alkalmából kedden este ünnepi estét rendezett az Állami Operaházban.

Az Operaház gyönyörűen feldíszített színpadán az elnöki asztalnál foglalt helyet Rákosi Mátyás elvtárs is, akit a díszelőadás közönsége helyéről felállva, percekig tartó tapsalldívőzött. Ott ültek az elnökségben a Párt Politikai Bizottságának tagjai, a minisztertanács több tagja, a tö-

megszervezetek vezetői, kiváló dolgozóink, sztáhanovistáink, tudósaink, művészeink, íróink, képviselőink. Ott foglalt helyet J. D. Klszeljov elvtárs, a Szovjetunió magyarországi nagykövete.

A magyar és szovjet Hímnusz elhangzása után Dobi István, a Magyar Népköztársaság minisztertanácsának elnöke nyitotta meg az ünnepi estét.

Ezután Nagy Imre elvtárs, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagja, élelmézési miniszter mondott ünnepi beszédet.

Szabadságunk sziklaszilárd talajára épült a szovjet magyar barátság

A hétköznapi országépítő munkájában ünnepi dolgozó népünk legdrágább kincsét, szabadságát — kezdte beszédét. — Ünnepi nemzeti örökeveink, százas küzdelmeink befejezését, felszabadulásunkat. Az elnyomott, leigázott népek nagy barátja, a szabadság előharcosa és oltalmazója, a hatalmas Szovjetunió hozta meg népünknek a szabadságot. E szabadság sziklaszilárd talajára épül a magyar-szovjet barátság, mely testvéri szálakkal fűzi népünket a Szovjetunióhoz.

Népeink saját multjából megtanulta, hogy katasztrófák érik hazánkat, ha vezetői az ország sorsát, a maradását, a reakció szekeréhez kötik. Multunkból kiemelkedni és a megújított országgal újabb ezer esztendő útján elindulni, csak a Szovjetunió, a nagy Sztálin segítségével tudunk. Felszabadulásunkkal elindultunk azon az úton, melyen haladva, diadalmasan építjük a szocializmust. Ezért messze kiemelkedő nemzeti ünnepünk április 4-é.

Népeink hűségével követi nagy vezérének, Rákosi Mátyásnak útmutatását, aki egész élete példájával az igazi hazafiságot testesíti meg, aki dolgozó népünket a szocializmusért folyó munkában és harcban győzelemre vezeti.

Nagy Imre elvtárs a továbbiakban vázolta az eredményeket, melyeket dolgozó népünk a felszabadulás nyomán elért.

A hároméves tervvel — mondotta — befejeztük gazdasági életünk helyreállítását, majd az ötéves terv megvalósítása során gyors ütemben rakjuk le népgazdaságunk szocialista átszervezésének alapjait. Dolgozó népünk, parasztaink rálépett a mezőgazdaság szocialista átszervezésének útjára. Szocialista gyár- és iparunk már kétszer annyit termelt, mint az utolsó békeévben, 1938-ban. A tudomány csarnokai kitarultak a dolgozó nép gyermekei előtt, népgazdaságunk és alkotmányunk megteremtésével országunk vezető ereje, a munkásosztály, a nép széles tömegeit vonta be a hatalomba.

A béke lobogója alá kell tömörülnie minden becsületes magyar embernek

A Szovjetunióknak és Sztálinnak köszönhetjük, hogy hat év alatt évszázados feladatokat oldottunk meg. Felszabadulásunk első pillanatától a Szovjetunió felbecsülhetetlen segítséget nyújtott és nyújt népgazdaságunknak.

Amíg a felszabadult népek — folytatta tovább — hatalmas, békés alkotásokat hoznak létre, az imperialista hatalmak véres világháborús felkészülésével akarják a kapitalizmus rozzant szekerét kihúzni a kátyúból. Gyengeségük tudata adja a kezükbe a gyilkos fegyvert, mert rádöbbentek, hogy a szocializmus és kapitalizmus egymás mellett megférése a szocializmus békés, vértelen győzelmével ajándékozta meg az emberiséget. Ettől félnék az imperialisták, ezért akarnak a háború fegyveréhez nyulni. A Szovjetunió, valamint a hatalmas katonai táborba tömörülő népi demokratikus országok azonban kintartanak a béke ügye mellett, mert szentül hiszik, hogy a szocializmus győzelméhez vezető legem-

beribb út, a békés teremtő munka útja.

A béke magyar arcvonala új feladatok várnak megoldásra: A béke lobogója alá kell tömörülnie minden becsületes embernek.

A hatalmas békeharc élcsapata — folytatta — a békeszerető nagy szovjet nép, melyet a béke zászlóvivője, Sztálin elvtárs vezet. Éppen ezért a béke-tábor legyőzhetetlen, mert ahol Sztálin, ott a győzelem. Biztosak vagyunk benne — mondotta befejezésül —, hogy erőfeszítéseinket újabb sikerek koronázzák, hogy Rákosi elvtársunk hívó szavára dolgozó népünk egy emberként követi Pártunkat azon az úton, amelyen biztosan eljutunk a szocializmus győzelméhez.

Felszabadulásunk 6. évfordulóján megfogadjuk, hogy népünk a Szovjetunió vezető hatalmas békeháborúval egységesen menetel a nagy Sztálin vezetésével a végső győzelemig — fejezte be beszédét.

Távirat Sztálin elvtárhoz

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége és a minisztertanács által rendezett ünnepi ülés elnöksége a következő táviratot küldte Sztálin elvtársnak: „Sztálin generalisszimusz, Moszkva.

Hat esztendeje verte le a magyar nép kezéről a bilincset a hatalmas Szovjetunió hősi hadserege. Felszabadulásunk ünnepe a szocializmus és a békét, a Duna partján élő magyar nép évszázados rabságból való felszabadítását.

A szovjet nép az Ön vezetésével hat év előtt nemcsak felszabadította hazánkat, hanem azóta is állandó segítséget nyújt szabadságunk, függetlenségünk, békénk megvédésére, népünk anyagi és szellemi felemelkedésére.

A szovjet nép testvéri támogatásának köszönheti a Magyar Népköztársaság a gazdasági, állami, kulturális építő munka terén elért sikereit.

Hat éve gyáraink romokban heverték. Ma újjáépülve és megnövekedve dolgoznak, hogy megvalósítsák felemelt ötéves tervüket.

Hat éve tankok és ágyútalpak

tépék fel mezőinket. Ma traktorok ezrei szántanak ugyanott: a béke vetése alá törik a földet.

Ma a magyar munkás abban a gyárban dolgozik, amelynek ő a gazdája. Ma a magyar paraszt a maga földjén dolgozik s egyre inkább ismeri fel a közös gazdálkodás előnyét. Azt, hogy országunk mostohából édesanyjává lett, azt, hogy a munka robotból és szenvedésből nálunk is becsület és dicsőség dolgává lett, azt, hogy népünk felemelt fejével, öntudatosan sorakozik fel a szabad népek családjában, mindenekelőtt Önnek és a szovjet népek közt köszönhetjük. „A magyar népi demokrácia sikereinek egyik döntő összetevője — mondotta a Magyar Dolgozók Pártjának II. Kongresszusán népünk vezére, Rákosi elvtárs —, mindaz a baráti segítség, amelyért nem lehetünk eléggé hálásak a Szovjetunióknak és akitől ez a segítség nem egyszerűen kiindult, magának Sztálin elvtársnak.”

A világ népei ma elszánt harcot vívnak az imperializmus sötét erői ellen, a béke nagy ügyének megvédéséért. A béke seregének Ön a vezére, Sztálin generalisszimusz. Ebben a hatalmas hadseregben bizton számíthat a mi népünkre, a magyar népre. A mi népünk egy emberöltő alatt kétszer szenvedte át az imperialista háború borzalmait. Hat esztendő óta megannulta megismerni a béke, az építő munka szépségeit. A magyar nép egységes és elkötelezett akarata, hogy rendíthetetlen hűséggel, erejét nem kímélve áll helyt a Szovjetunió vezette 800 millió békeháborúban.

Felszabadulásunk 6. évfordulóján megfogadjuk Önnek, Sztálin generalisszimusz, hogy a magyar nép is kezébe veszi a béke ügyét és mindvégig kitart mellette. Megfogadjuk, hogy még inkább megvalósítjuk sikereink és felemelkedésünk zálogát, népünk boldog jövőjének alapját: a szovjet-magyar barátságot.

A Szovjetunió 16 köztársasága

A Turkmén Szovjet Szocialista Köztársaság

Szárazság! Hogy mit is jelent a szárazság, nem sokat kell magyarázni. De sok magyar paraszt is kíméli az eget száraz tavaszokon, tikkasztó nyarakon, hogy jön-e végre egy kis eső. De sokat is hánykolódik fekhelyén állmatlan a földműves nagy szárazságok idején.

De ezek a szárazságok nem is számítottak azokhoz, melyek Turkménisztánt győtrik. Ennek a szomszagos köztársaságnak háromnegyed részét a Kara-Kum homokszárazság, a földkerék egyike legnagyobb sivatagja foglalja el. Turkméniaiban sok a napsütés és igen kevés az eső, a víz. A vasúton gyakran látni vödörrel megpakolt nyitott vagonokat. Ezekben édesvizet szállítanak az egyes állomásokra. A köztársaságban a nyár folyamán alig esik eső. Rajt ugyan a szél felhőket erre és dől is azokból az eső — rézsutos pályája jól látszik az égen — de az esőcseppek a földet nem érik el, még a levegőben elpárolognak. Turkménisztánban nyáron tikkasztó a hőség.

A turkmén ősi, nomád nép. Sok századdal ezelőtt azonban erősebb népek kiszorították bőven termő földjeikről. A turkmének a sivatagba menekültek. Létrehozták ott a világ legnagyobb lötenyészetét, a híres szőnyegipart s hatalmas öntözőműveket is alkottak. Mesterei lettek az öntözésnek. S miért nem mentek mégsem sokra? A kevésszámú oázis a nagy és kis hűbérurak birtokában volt. Ok rendelkeztek a víz, tehát az emberek élete felett. Az öntözéssel megmű-

A Magyar Népköztársaság honvédelmi miniszterének parancsa 1951. évi április hó 4-én

Rajtársak! Honvédek, tisztetek, tiszthelyettesek, tisztok, tábornokok!

Hazánk felszabadulásának 6. évfordulóját ünnepeljük ma. Hat esztendeje annak, hogy a dicsőséges Szovjet Hadsereg hazánk egész területéről kiűzte a német fasisztákat és végeztetett Hitler magyar cinkosai véres, népellenes uralmának. Az elmúlt hat esztendő alatt győzelmesen küzdöttük le belső ellenségeinket, a régi úri rendszer, az imperialista háborús uszítók becsületes ügynökeit, biztosítottuk hazánk gazdasági felülülését, emeltük dolgozóink jólétét, megszilárdítottuk népi államunkat, erőteljessé fejlesztettük népünk örét, a Néphadsereget. Hat év aiat hatalmas lépéseket tettünk a szocializmus építése útján. Mindezt a felszabadító Szovjetunió, a nagy Sztálin állandó segítségével, Pártunk és szeretett vezérével, Rákosi elvtárs bölcs vezetésével értük el.

A mai nap — a magyar szabadság és függetlenség nagy történelmi napja. Ezen a napon az egész magyar nép hálijának és szeretetének forró érzései szállnak felszabadítónk, a dicső Szovjet Hadsereg, nagy szövetségseink és segítők, a Szovjetunió és népünk igaz barátja, a világ

dolgozó népeinek bölcs vezére, Sztálin generalisszimusz felé.

A szocializmust építő dolgozó népünkkel együtt ünnepli hazánk felszabadulásának 6. évfordulóját honvédségünk is, amely büszke arra, hogy fegyverbarátságban nagy példaképével, a felszabadító Szovjet Hadsereggel erősíti a hatalmas béketábor igazságos ügyét. Az évforduló alkalmából

megparancsolom,

hazánk fővárosában 1951. április hó 4-én tüzéségi díszűz — 24 löveg 20 össztüze — köszöntse hazánk felszabadulásának 6. évfordulóját!

Éljen felszabadítónk és dicső példaképünk — a Szovjet Hadsereg!

Örök dicsőség a hős Szovjet Hadosoknak, akik életüket adták népünk szabadságáért!

Éljen és virágozzék a Szovjet Hadsereg és a magyar honvédség rendíthetetlen fegyverbarátsága!

Éljen a magyar nép igaz barátja, a világ dolgozóinak lángeszű vezére, a béke ügyének ántoríthatatlan védelemzője: Sztálin generalisszimusz!

Farkas Mihály vezérezredes,

a Magyar Népköztársaság honvédelmi minisztere

Sztálin elvtárs üdvözlöte a leningrádi Kirov üzem dolgozóinak

A leningrádi Kirov üzem fennállásának 150. évfordulója alkalmából Sztálin elvtárs a következő üdvözlölet intézte az üzem dolgozóihoz:

„Kirov üzem. Leningrád.

Üdvözlöm a Kirov (Putyilov) üzem munkásainak, munkásnőinek, mérnökeinek, technikusainak és alkalmazottainak kollektíváját és szerencsekívánalmat küldöm nekik az üzem fennállásának 150. évfordulója és Lenin-renddel tüntetés alkalmából.

A Kirov üzem az ország egyik legrégebb üzeme, történelmi sze-

repet játszott az orosz munkásosztály forradalmi harcában, a szovjet uralom létrehozásában és hazánk gazdasági és védelemének megerősítésében.

A Nagy Honvédő Háború u'án az üzem dolgozói komoly sikereket értek el az üzem újjáépítésében és a népgazdaság számára igen fontos termékek gyártásának bevezetésében.

A Kirov üzemi elvtársaknak további sikereket kívánok a Párt és a kormány által kitűzött feladatok teljesítésére irányuló munkájukban.

Sztálin”

XIII.

vett földek termésének oroszlanrésze címent adóra, amit a vizért kellett fizetni. Így aztán lassan tönkrementek az öntözőművek is, a barmok telegeltek a növényzetet, újat nem vetettek helyette... a sivatag egyre terjed... a futóhomok végigsöpört az országon elborította a falvakat és a növényzetet.

...De megjött egyszer a szabadító vihar is. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom elsöpöpte a hűbérurakat s a turkmén nép, a Szovjetunió népeinek testvéri segítségével hozzáfogott, hogy lépésről-lépésre visszahódítsa a sivatagtól az elrabolt területeket. A szovjet hatalom éveiben a köztársaság területén 1700 vízierőművet építettek fel. A csatornák és a víztározók aztán eljuttatták az életadó vizet a sivatagokba s az egykor kietlen terület lassan virágozó kertté és szántófölddé változott. Az elmaradott ország lassan-lassan a szocializmus országává vált.

A földekkel együtt életrekapott nép ma már a kommunizmus építésén munkálkodik. Egy éve sincs még, hogy megszületett a nagy terv, a határozat, mely elrendeli a Turkmén-főcsatorna felépítését. A csatornával egyidőben három vízi-villanyerőművet is építenek. Az 1100 kilométer hosszú csatorna öntöző vízzel 1,300,000 hektár földet raga majd ki a sivatag karmából. De ez csak a szántó lesz, mert a csatorna megteremtésének a lehetőségét is, hogy 7 millió hektár legelő is kapjon elég nedves-

seget... A szántókon a világ legjobb gyapotja terem már most is, s a legelőkön a világ legjobb gyapjúját adó karakul-juhok száma már ma is több millió. Mit ad hát még a jövő ezután?

A mostaninál is fényesebb jövő képe bontakozik ki előttünk, ha a köztársaságnak csak eddigi eredményeit tekintjük is. Turkménisztánnak a forradalom előtt nem volt ipara. Csúpan a második világháborúig 325 iparvállalatot építettek fel. A mezőgazdaságban elűntek a faesoroszljak. A kolhozokban szinte 100 százalékos itt is a gépesítés. Az elmúlt években például a gyapotültetvények területének 95.8 százalékát traktorokkal szántották fel s a betakarítást is gépek végezték. Milyenek lesznek hát az eredmények ebben a napsütötte déli köztársaságban 5-6 év múlva, mire elkészül a Turkmén-főcsatorna. Mert az 1100 kilométer hosszú csatorna 1957-ben már üzemben lesz.

A Párt és a kormány szeretete már igen sokszor megnyilvánult a turkmén nép iránt. 1939-ben például, mikor a köztársaság fővárosát, Ashabádot pusztító földrengés érte az egész Szovjetország segítségére sietett a Turkmén Szovjet Szocialista Köztársaságnak. Most is összefogott az egész ország, hogy a turkmén néppel együtt minél előbb valóra váltsák a csatorna felépítését, kivívják itt ezen az Angliánál kétszer nagyobb, de valaha Angliánál százszor elmaradottabb területen is a kommunizmus diadalmát.

JUHÁSZ RÓBERT

A béke...
munka...
szocializmus...
Miképpen...
Lásd front...
Miképpen...
Lásd front...
Miképpen...
Lásd front...

együtt a...
Miképpen...
Lásd front...
Miképpen...
Lásd front...
Miképpen...
Lásd front...
Miképpen...
Lásd front...
Miképpen...
Lásd front...

M...
A szá...
az új...
van. De...
már hón...
ható, esz...
megérke...
Persze...
már hónap...
keresked...
beszedi a...
daja. Így...
tapad r...
olaj, a c...
menetes...
szálak se...
vernek...
szét a...
mint egy...
peknél). V...
rá Fü...
társ, min...
szeme vil...
Es az új...
Hogy mib...
Az szives...
mondja. M...
jegyeztük...
— Az új...
abroncsok...
tergálás...
ha a régi...
szerelem...
tem — ne...
helt! hala...
kezdj. —
belefele...
akkor sem...
tam 8 óra...
négy ker...
lőbbel...
szítem. Mer...
tem a bel...
addig más...
állítottam...
főprengtem...
újítam, és...
dólok vissza...
— Miért...
visszavitt...
hoz. Kedves...
jelenként...
kozlam, M...
tommal a...
képpen kö...
máris ráj...
Akkorban...
akarsz te...
tam meg, h...
na! Nagy...
tem...
— Akkor...
munkaidő...
radni, már...
kodtam az...
gyal a mas...
réknek egy...
keletet —

MIKEPÉRCES KÉSZÜL A BÉKEIVEK ALÁÍRÁSÁRA

A kétezer pár napos elszármított miképércsi határ felett, visszamaradt gyűngyszemét is felitta a szomszédos haragoszöld búzacsapás tővére. A határ csodaszép, csupa zöld és csupa elevenség. Folyik a munka szaporán. Nagy termést ígérnek a földök és a dolgozó parasztság boldog igyekezetével fokozza jó munkájával a dús aratás ígértét.

Miképércs jól haladt a tavaszi munkáiban, minden kolásost elvetett már, a cukorrépának is 80 százalékat. Amilyen eleven a határ, olyan csendes a falu. Nem látni embert utahosszat. Ez a csendesség azonban nem a tel-

lenség takarója. A férfiak a földet dolgozzák, az asszonyok a házimunkában dolgoznak és gondolkodnak. Eszükben jár, amit a kisgyűléseken, békegyűléseken tárgyaltak.

A békek élet ellenségei, az alkotó munkát rombolásra változtatni akaró imperialisták jutnak az eszükbe. A koreai parasztek, akik termeltek és az imperialisták, akik pusztítottak. Az idei tavaszon is szántani-vetni indultak földjeikre a koreaiak és az amerikai légbanditák gépfegyverrel vadásztak rájuk. Tudják, hogy az imperialisták a háború készletét is dolgozzák, de tudják azt is, hogy

Szabó Imréné — emlékezik jól itt Miképércsen még arra, hogy a főjegyző nem engedte be hivatalába a szegény embert, mert „nem bírta a parasztságot”. Keskeny ablakot vágattott a tornác mellett falba és azon át lehetett csak rímázkodni a szegény embernek, hogy ügyét intézzék el. Azóta nagyot fordult a világ, a községháza a mi tanácsunk háza lett. A dolgozó nép megbízottai intézik a falu sorsát. Szabadok lettünk. Ezt védjük a békevel együtt. Készülünk is a békevevek aláírására jó felülszít munkával, de az ünnepre is, a felszabadulás ünnepére.

— En soha nem felejttem el, amit hat esztendővel ezelőtt itt Miképércsen láttam. Jött egy szovjet harcos az utcán, két gyermek jött az utcán. Szabó János és Hentes Lajos. Egy szép piros almát adott a gyermeknek, megfogatta, megcsókolta őket. A két kis gyermek hajbakapott az almán. A harcos visszafordult, társnyájából kivett még egy almát és a gyermeknek adta. Nevetett örömben, hogy az apróságok megbékeztették. Szerette a gyermekeket. Mi is szeretjük gyermekeinket és az ő boldog jövőjükért minél szorosabban álljunk össze a béke megvédésére.

Igy beszélnek, így készülnek a békevevek aláírására Miképércsen, ahol valóban nagyot fordult a világ. Parasztjükből már katonatisztek lettek. Lánctól Imre békebizottsági elnök fia, István katonatiszt, de hadnagy már Almási Ferenc, Bacsó József és Makrai Lajos is tiszték. Védik őket a békek, amelyért apák is küzdenek a barádaikon.

a népek összefogása, szívós békeharca

tegyári a pusztítás örögeit és megakadályozhatja a háborút.

Miképércs sikeresen harcol a termelés frontján a békéért és hogy küzdelme minél eredményesebb legyen, a felülvizsgált munkát is fokozza. Minden utcában békebizottság alakult és nagyban készülnek a békevevek aláírására. Az ívek megérkeztek már a faluba, de tudják, hogy nem elég azt aláírni, tudni kell azt is, hogy mit jelent a békefront szilárdítása, érezni kell, hogy az új háború elhárításának munkájából minden becsületes embernek részt kell vállalnia. Személy szerint felelős a békéért mindenki. Jó munkájával segíti a békét, rossz munkájával árt a béke ügyének.

Almási Lajos, békebizottsági elnök így mondja:

— Most, hogy az egész világ népeket felkeltett a béke védelmére és útjára indult a békevevek, hogy százezrek alá-

írása mutassa meg a népek akarát, minket, dolgozó parasztokat is itt, Miképércsen csak egy eszme hevít, a béke eszméje. Tudjuk, hogy a mi munkánk itt a földeteken komoly felelősséget jelent a béke védelmében. Mi, nék jobban dolgozzunk, annál erősebb lesz ez a fegyver, annál sikeresebben tudjuk megvédeni a békét. A béke mindenkinek kedves, a megvédéséből is mindenkinek lá kell vennie a részét. A békegyűléseken mi elmondjuk, mint ahogy a minap is Lénárt Lajos DISZ titkár, meg Győri István szövetkezeti tag is elmondták, hogy a békevevek aláírásakor

kinyilvánítjuk akaratunkat

a béke mellett, de az aláírásunkat cselekedeteinkkel is erősítjük.

— Így igaz ez — szól közbe

A győri Vagonyár kerékesztergályosainak figyelmébe...

Mi a véleményük Fülöp Ferenc elvtárs újításáról?

A szakmunkások megállapították, hogy kiváló az újítás. Maga a „szerző” is ezen a véleményen van. De nem így az üzem újítási bizottsága, amely már hónapokkal ezelőtt eldöntötte: nem használható, ezsi a gépet, amely nem is bírhatja a nagy megterhelést. (Ezt hozták fel kifogásul...)

Perse a valóság mást mond, Kulya baja sincs már hónapok óta Fülöp Ferenc elvtárs, vagonyár, kerékesztergályos gépének. Igaz, minden este rend-

egy kicsit, hogy haj lesz, nem bírja majd a motor... de ment minden, mint a karikacsapás. Sok időt megakarítottam ezzel az összevont művelettel, mert kívül-belül jár az o'falozókés és szépen formálódott a kerék. Mikor ezzel készen lettem, a két körkéselt a nyomkarikákat esztergáltam, majd a két samitökéssel a hátralévő munkát végeztem el.

— Ekkor megmértem az időt. Mit gondol az elvtárs, mennyivel hamarabb lett meg a kerék?

Eppen fele idő alatt. Azóta is alkalmazom ezt az újítást, — amelynek köszönhető, hogy 10—11 kerék a napi átlagom. Igaz, most kihasználom a másodperceket is. Ez megmutatkozik a százalékokban: 235 százalék körül járok.

Idég egy szuszra mondtam el mindezt Fülöp Ferenc.

— No és miért utasította el a gyár újítási bizottsága? — kérdeztük.

— Mái sem tudom. De engem igazol hogy benn a gyárban már mások is átvették. Zabos

László is ezzel a módszerrel dolgozik. Többet is termel, mint Kerékgyártó és Szikora elvtársak, akik még a régi, elavult művelet szerint esztergálják a kerékeket.

— Elvtárs, kérhetek valamit? — Mit, Fülöp elvtárs? — Tudja, egy kicsit bosszant, hogy a debreceni Vagonyár újítási bizottsága lagadó állápontra helyezkedett az újítással. Mert nálunk egyelőre csak 40—50 új abronecol kell havonta elkészíteni. De az országnak nem egy üzeme van, ahol kerékeket esztergálnak. Nagyüzemben 300—400 a havi átlag. Képzelmé el, mennyi idő megy a régi eljárással vaszendőbe s milyen nagy összeget lehetne megtakarítani az én újítással. Győre is van Vagonyár. Azt gondoltam, hogy az ottani újítási bizottság döntse el: jó vagy rossz-e az újítás. Úgy képzelmé el, hogy a Néplapban megjelenő cikket elküldjük a győri elvtársaknak, akik majd a Győrmegyei Pártbizottság lapjában megírják a véleményüket.

Fülöp elvtárs kívánsága leírésben már teljesült.

Várjuk a győriek válaszát!

(V. Gy.)

A bellegelői „Lenin” TSZCS levele a debreceni Városi Tanácshoz

Kedves Elvtársak!

A Szabad Nép cikket között arról, hogy Budapesten zöldség-elárusító bódét szeretne felállítani a dunabogdányi „Uttörő” tszcs, hogy májusban már friss zöldséget árusíthassanak a főváros dolgozó részére. A mi termelőcsoportunk tagságának is az a kívánsága, hogy konyhakerti tszcs telepünk termékeit mi magunk árusíthassuk a debreceni piacon. A Városi Tanács tegye lehetővé, hogy csoportunk árusító helyet kapjon. Konyhakerti telepünk tíz holdas, van 19 hold gyümölcsösünk és 7 holdas szőlőnk. Szállítási szerződést kötöttünk a termés nagyrészére, de még mindig bőségesen marad, amit a debreceni dolgozóknak szeretnénk mi magunk elárulni.

Az árusítást már május hónapban szeretnénk megkezdeni. Zöldpaprikát, hagymát, paradicsomot és a többi konyhakerti növényeket érésük sorrendjében szállítanánk a debreceni fogyasztóknak. Az a célunk, hogy termelésünkkel megkönnyítsük a városi dolgozók ellátását és éppen ezért az árusító hely biztosítását! Nemcsak a mi csoportunk

részére kérjük, hanem a többi, konyhakerti vezetéknyel természetesen foglalkozó debreceni termelőszövetkezeti csoport részére is.

A mi csoportunk dolgozó a nyilvános árusítóhely megnyitásával szeretnénk napról napra megmutatni a város dolgozóinak, hogy mit termelünk, milyen eredményeket érünk el. A csoport fejlődésének egyik állomása lenne az árusító hely megnyitása. A csoport 1948 őszén alakult, 37 család dolgozott 215 hold földön, ma 140-en vagyunk és 548 holdon gazdálkodunk. Az elmúlt évben búzából 14 mázsás termést takarítottunk be, cukorrépából pedig 150 mázsát hoztunk. A város gyümölcsellátásának javítására tíz holdon gyümölcsöst is telepítettünk, almát és barackot.

Kérjük a Városi Tanácsot, hogy az árusító hely engedélyezésével tegye lehetővé, hogy mi is minél jobban hozzájáruljunk a debreceni dolgozók élelmiszer ellátásához.

Ecsedi József párttitkár
Nemes Sándor elnök
Bellegelői „Lenin” tszcs.

A kalászosok elvetésével ünnepli felszabadulásunk napját a püspökladányi és derecskei járás, Hajdúszoboszló és Hajdúnánás

A tavaszi mezőgazdasági verseny Hajdú-Biharban egyre gyorsuló ütemben folyik. Ennek eredménye, hogy felszabadulásunk nagy napját a püspökladányi és derecskei járás, Hajdúnánás és Hajdúszoboszló a tavaszi kalászosok elvetésével ünnepeheti.

Derecske dolgozó parasztsága jól mutatta a példát a járás dolgozóinak, két nappal hamarabb fejezték be a kalászosok vetését és ráadásul még a lucernavetés is elvégezték. A derecskei járás dolgozóinak igen szívesen törnek előre a többi termények vetésénél is.

Néhány nap alatt burgonyából 28, cukorrépából 18, napraforgóból 17 százalékkal emelték eredményeiket.

A verseny további során a nagyleltai járásnak ugyancsak igyekeznie kell, hogy megtartsa első helyét, máris a sarkába léptek a derecskeiek.

A versenynek már nincs semmi akadályja, az esős napok elmúltak, ha jön is futó eső, a meleg szél és a nap ereje gyorsan szárítja a talaj felső rétegét. A homoki részek mellé felzárkózhatnak a fekete földi területek is és a kullogók behozhatják lemaradásukat.

A mezőgazdasági munka végzésében Hajdú-Biharban a termelőszövetkezetek mutatják a jó példát.

Több, mint 200 termelőcsoport fejezte már be a tavaszi kalászosok vetését és javában végzi az őszi takaróvetést, a soronkövetkező tavasziak vetését. Jó eredményeiket annak köszönhetik, hogy nem léteznek egy percig sem, idejében megszervezték a munkát és a korai vetés időt nyertek meg esők előtt. Így most jut idő, nem torlódik össze nyakukon a munka.

get jelent Tóth Mihály újítása. Egy régi tűzfűszekendőt átszerelt peremelőgéppé.

Ot csövön Szója a peremelővet.

Meggyorsult a munka, jól és hamarabb kezdekhetek más munka végzéséhez. A szövetkezeti tagsága azt is vállalta a felszabadulás ünnepe, hogy saját erejéből 300 baromfiat épít, egyholdas kufutóval. Ezt a vállalatát is teljesítette. Építenek még 300 birkára holdat, 36 tehénre, 24 lóra istállót.

Az építkezés költsége 250.000 forint lenne, de megoldják 60.000 forintos állami kölcsön segítségével. Megtakarítanak 190.000 forintot. Tudják jól, hogy maguknak takarítják meg. Gyüre Imrénének az építési brigád vezetőjének irányításával már folyik is a munka. Így erősítik a békét, jó termelő munkával, helyes, takarékos beruházással.

KONYHAKERTI TERMELESI VERSENY

A megye termelőszövetkezeti csoportjainál, szövetkezeteinél az idén sokkal nagyobb területen foglalkoznak konyhakerti növények termelésével, mint az előző évben. A kora tavaszi melegjárat munkát 117 csoportnál végeztek el eredményesen és a hónap derekán már indultak is a kultúrással. A termelés 1150 holdon indul meg. Jelenős terület ez. Az öntözéses művelés hatalmas eredményekhez segíti a szövetkezeti dolgozókat.

A püspökladányi „Október 12” termelőszövetkezet a felszabadulási ünnep tiszteletére termelési versenyt indított és versenyre hívta ki a megye konyhakerti növényeket termelő csoportjait. Vállalják, hogy kalerárból holdanként 70, keltáposztásból 50, vöröshagymából 160, paradicsomból 80, káposztából 100, zöldpaprikából 100 mázsát termeljenek. A munkának alaposan nekigyürkőztek.

Viztárolól is építettek mester-séges tavacska, melynek bőséges vízből egész nyáron öntözhetnek.

A melegjáratban a palánták már igen szépek. A tagság úgy határozott, hogy a palántázást — a kiültetés sorrendjét betartva — május 15-re befejezik. Ennek a határ, időnek a betartására is versenyre hívják a hajdú-bihari szövetkezeteket.

„APRILIS 4-RE VALLALTUK: TELJESITETTÜK”

Igy járt el a derecskei „Rákóczi” termelőszövetkezet is a mági 625 holdján. Földben van már 15 hold cukorrépa, 25 hold lucerna, öt hold borsó, két hold zöldség, egy hold hagyma. A tizholdas gyümölcsösben is jól halad a munka.

Felszabadulásunk ünnepére vállalták, hogy a kukorica és gyapot kvetelével minden vetésnek végére járnak. Az idő is kedvezett, ők is igyekeztek. Büszkén is jelentették a Járási Tanácsnál: „Április 4-re vállaltuk: teljesítettük”.

A szövetkezetnek nagy segítsé-

ASZ ROBERT

ÉVEZREDES ELLENSÉGÜNK

Hazánk ezer éven keresztül célja és áldozata volt a német hódító törekvéseknek. (Rákosi Mátyas)

Alig vert tabort az új hazára talált magyar nép a Duna és a Tisza partján, nyugat felől már is ellenség jelentkezett. Az idő homokóráján még csak a korai középkor évelt pergetté de már harci kürtök hívták hacba a magyar vitézt, hogy megvédje a hazát a német birodalom hódító törekvéseivel szemben. És ezek a harci kürtök alig-alig hallgattak el a hosszú évszázadok alatt, mert a német birodalom uralkodói egy percre sem mondták le arról, hogy elhódítsák Európának ezt a részét is.

A Habsburg-császárok befészkeltek magukat Magyarországra. Megkezdődtek a száznyolc évszázadai Négy száz évig nem lelte a nép „honját e hazában”, négy száz esztendőig szeglette az országot, a nép a német jármot Nehéz iga volt. Történelmünk akkori legjobbjai újra és újra megkísérelték, hogy megszabaduljanak a gyűlölt császártól, hogy szabadabbá tartsák a szűz földet, hogy szabadabbá tartsák a szűz földet, hogy szabadabbá tartsák a szűz földet.

A Habsburgokkal, nációkkal paktáló magyar urak kétféleképpen vezették az országot imperialista világábrában. Nélkül „köszönhetjük” a két háború minden pusztítását, azt, hogy száz ezer ember pusztult a nép, s milliókban, milliókban fejezhető csak el a megsemmisült gyárak, hidak, épületek értéke.

A két népi bökében, a legjobb barátságban élhetett volna itt ezer esztendő óta, de mindig akadnak Ferenc Józsefnek, Hám Jánosok, Vilmos császárok, Tisza Istvánok, Hitlernek, Horthyék és Szálasiak, akik hol összeugratják a két népet, hol pedig Reálháborúba vezényelték a magyarokat, németeket egyaránt. Évszázados, évszázados ellenségünk a német, hatalmi vágy, s az évszázadok alatt nem tudta megfogni egyrészről a két népet, mint két igazi szövetséges, sőt há jóbarát. Kéztünk álltak az urak, s úgy cselekedett a nép, ahogy ők parancsolták.

Most, néhány esztendeje lett csak igazi barátunk a német nép, azóta, hogy a Szovjetunió bennünket is,

őket is felszabadította, azóta, hogy szétzúzta közös ellenségünket, a fasisztust, Magyarországot — népi demokráciát. És van már Német Demokratikus Köztársaság is amely programjába vette a békés, demokratikus, egységes Németország megteremtését. Nagy esemény volt a demokratikus köztársaság kiáltása, a világ békéért, szabadságért, szocializmusért küzdő népeinek nagy vezetője, maga Sztálin elvtárs üdvözölte meleg szavakkal az új államot, s a Szovjetunió mindenben támogatja az új utat próbáló német népet, a Szovjetunió nagy nemzetközi tekintélye erősíti a Német Demokratikus Köztársaságot is. Támogatja a Szovjetunió a német nép törekvéseit, mert igazak, becsültesek ezek a törekvések, mert összhangban vannak a világ népeinek érdekeivel, összhangban vannak az új, megegyezéssel is, amelyet hat év iratka alá a győztes szövetséges hatalmak.

Amilyen örömet keltett a Német Demokratikus Köztársaság megalakulása a szabad népek táborában, egyoly nagy dühvel fogadták a megalakulás híreit az imperialisták: az új háború amerikai, angol, francia szervezői. Pedig a hat évvel ezelőtti egyezményen az ő aláírásuk is ott van, de alig száradt meg a tinta ezen az okmányon, az imperialisták már megsejtették, hol törekcsenek ők az egységes Németország létrehozására? Hiszen Bonnbán összecsisztították a fasiszta Németország szemetét és külön-külön „kormányt” alakítottak belőle. Hol törekcsenek a demokráziára? Hiszen az SS-eknek és minden nácinak legjobb dolga van Nyugat-Németországban. Kruppnak, Hitler ágyúgyárosának sem kell börtönben ülnie, mert Nyugaton „szükség van” „szak-tudására”. Gyárai ismét működnek, fegyvereket készítenek Hitler utódai számára. Hol törekcsenek az imperialisták Németország lefegyverzésére? Hiszen újjaalakították a náci hadsereget, „egyesült európai haderőt” szerveznek és ebben nem kis szerepet szánnak Hitler tábornokainak, a többi között Spidelnak, Heusingernek. Hol törekcsenek a potsdami határozatok végrehajtására, hiszen a legelőbb demokratikus intézkedéseket se hozták meg.

Ez a politika sem nevezhető újnak. A nyugati imperialisták ütötték „nagygyá” Hitler, ők hirdették a „be nem avatkozás” elvét, amiből nem kevesebb lett, mint a második világ-háború. A nyugati imperialisták szállítottak wolframot és egyéb hadianyagot Hitlernek még akkor is, mi-

kor Amerika, Anglia, Franciaország hivatalosan háborút viselt Hitler Németországa ellen. Erthető, hogy miért becsatolták szabadon Kruppot, hiszen holló a hollónak nem vájja ki a szemét, Akik a második világábrában támogattak, csak nem hagyják most börtönben „sznylódni”, amikor szükségük van a szabad népek ellen minden reakciós erő összefogására.

Egygel azonban nem számol sem az amerikai imperializmus, sem Adenauer bábkancellár, sem Krupp, akik megbocsátották a tőkésnek minden bűnét. Nem számolnak azzal, hogy félnekbe a nép is bejesszöl. Az ország keleti részén hat esztendeje szabadon élő németek laknak tízmilliószám és ezek jobb életet is, merik Nyugat-Németországban is. Grotewohl elvtárs javaslatára — amelyet az ország egyesítésére tett — Nyugat-Németországból két választás érkezett. Egyik amerikai választ volt; Adenauer küldte. A másik választ azóta adta meg Nyugat-Németország népe. És ez a választ: együtt küzdünk az egységes, demokratikus Németországért, együtt küzdünk az ellen, hogy Nyugat-Németországot az imperialisták újra lefegyverezzék. Ezt a választ adta a Berlinben összehívott Európai Munkás Bizottság, amelyen Európa csaknem minden nemzetének képviselője megjelent.

Nyugat-Németországnak nagy szerepet szánnak az amerikai imperialisták tervezni: harmadik világábrójukban. De figyelmen kívül hagyják, hogy Nyugat-Németország lefegyverzésének ügye német ügy, svéd ügy, francia ügy, angol ügy, belga ügy, magyar ügy egyidőben. Elfelejtették, hogy Nyugat-Németország újrafelfegyverzése ellen elemi erővel lángol fel a tiltakozás egész Európában, sőt az egész világon. A lefegyverzést elítélő, a hatalmak közti megegyezést követelő nyilatkozatra százezer és millió számra gyűlnek az aláírások és néhány nap múlva, április 8-án mi is megkezdjük az aláírást.

A békét minden magyar dolgozó úgy vegye a kezébe, hogy az harci fegyver évezredek ellenségünk és minden háborús üszítő ellen. Irjuk alá és az aláíráson túl úgy végezzük munkánkat, hogy abból haszna származzon a világ békétaborának. Ebben a harcban olyan hatalmas szövetségseink vannak, mint a szocialista Szovjetunió, olyan államok támogatják harcunkat, mint a 475 millió Kína, mint a népi demokráciák hosszú sora. Ha jól harcolunk, győzni fogunk s egyben megsemmisítjük évezredek ellenségünket, a német hódító törekvéseket is.

Balogh Endre elvtárs mond ünnepi beszédet a ma esti ünnepélyen

Ma, a magyar szabadság megszületésének hatodik évfordulóján rendezett kultúrnapok, sportünnepélyek is kifejezésre juttatják ennek a napnak jelentőségét. Debrecenben reggel zenés ébresztő lesz. Tíz órakor a szovjet hősi emlékművek megkoszorúzása következik. Délután a Stadionban sportünnepély lesz, melyet a sporttervező részletesen ismerjünk. Este fél hét órai kezdettel a Központi Kultúrotthon nagytermében ünnepi kultúrnapok következnek a Magasépítési NV tánc- és énekkapcsolója, a honvédség, az állami Csokonai Színház tagjainak részvételével. Ünnepi beszédet mond Balogh Endre elvtárs, a Városi Tanács végrehajtó bizottságának elnöke.

Tegnap este egyébként Hajdú-Bihar megye és Debrecen város Tanácsa a felszabadulás évfordulójának tiszteletére fogadást rendezett.

Hajdú-bihari dolgozók kitüntetései

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa kiváló párt- és tömegszervezeti munkájuk elismeréséül: Pincés András elvtársnak, a Debreceni Városi Pártbizottság szervező titkárnak a Magyar Népköztársasági Erdemrend aranyfokozatát, Stoliczki Ferenc elvtársnak, a Hajdú-Biharmegyei Pártbizottság káderosztálya politikai munkatársának a Magyar Népköztársasági Erdemrend V. fokozatát adományozta.

Pogácsás Antal elvtársat a pénzügyminiszter helyettesévé nevezték ki

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa Pogácsás Antal elvtársat a pénzügyminiszter helyettesévé nevezte ki. Pogácsás elvtárs a felszabadulás után rövid ideig a debreceni Pártbizottság titkára, majd a Pártbizottság ipari osztályának vezetője volt. 1949-ben Budapestben fontos beosztásba került, ahol kinevezéséig — 1951. április 2-ig — dolgozott.

Április 5-én estig tart nyitva a „Szovjetunió 16 Köztársasága” kiállítás

A Magyar-Szovjet Társaság helyiségében a Szovjetunió 16 köztársasága kiállításáig tart nyitva mint 35.000-en tekintették meg. Nemcsak Debrecen dolgozói, hanem a falusi és tanyai dolgozók száza is eljöttek Debrecenbe a kiállításra megtekinteni. A természetcsoporthoz tartozó, az iskolák, az úttörők csoportosan tekintették meg ezt a nagyszerű kiállítást, ahol a hatalmas Szovjetunió népeinek életével, a kommunizmus építkezésével nagyszerű eredményeivel a szovjet nép harcával ismerkedhetünk meg. Tegnap Monostorpályi és Nádudvar dolgozói tekintették meg a kiállítást. A nagy érdeklődésre való tekintettel az eredeti tervtől eltérően a kiállítás április 5-én estig tart nyitva.

EMLEKÜNNEPÉLY

A CSOKONAI GIMNAZIUMBAN

A Csokonai Gimnázium tanterületén a DISZ szervezettel a Szülői Munkaközösséggel karöltve ma d. u. 6 órakor műsoros emlékünnepélyt rendez az intézet dísztermében felszabadulásunk hatodik évfordulója a Szovjet-Magyar Barátság Hónapja alkalmából, melyre ezúton is szeretettel hívja meg a szülőket és érdeklődőket az intézet igazgatósága.

Felszabadítás

Illés Béla „Vigszínházi esete” című művéből

Este tízkor parancsot kaptunk: be kell mennünk Budapestre, szállást foglalni a hadosztályparancsnokság számára. A hadosztály holnap reggel hat óra húsz perckor indul Budapest felé. Reggel hétfő kézen kell lenni a hadszálláson, azon a környéken, amelyet Ignatyov tábornok Voroncov százados térképén megjelölt: a Keleti pályaudvar környékén. A frontvonal — amennyiben utcai harcokban ilyenről beszélni lehet — már majd egy kilométerrel maga mögött hagyta a Keleti-pályaudvart.

Egy teherautón kilencen indultunk el: Voroncov százados, Leonov Mitya hadnagy, öt géppisztolyos vörös katonák, a söffő és én. Mielőtt elindultunk, alaposan kioktattak minket. Előbb katonai oktatást kaptunk, aztán politikait. A katonai oktatás lényege az volt, hogy vigyázzunk másokra — Budapest népére. A politikai oktatást Usakov vezérőrnagyától, a hadsereg politikai osztályának vezetőjétől kaptuk, aki véletlenül ott volt, amikor Ignatyov tábornok útnak indított minket. Usakov — véletlenül mindenütt ott van.

— Meg tudja mondani, Leonov hadnagy — fordult Mityához — hogy mi a különbség az elfoglalás és a felszabadítás között?

— Megmondani nem tudom, tábornok elvtárs — felelte Mitya — de megmutatni tudom...

...Teherautónk eddig mögöttünk jött. Most felszálltunk rá, a söffő mellé Ahmed ült, aki azt állította magáról, hogy kitűnően ismeri Budapestet. Voroncov a térképen megállapította, hogy hol vagyunk és megmutatta a söffőnek, merre van a Baross-tér.

Elindultunk, de már egy perc múlva ismét megálltunk. A Baross-térre úgy hullott az apró gránát, mint a jégszög. Hogy a Baross-térnél vagyunk, azt egy nagykendős, nadarós asszonytól tudtuk meg, aki franciául kenyeret kért tőlem. Magyarul feletem és egy egész cipőt adtam neki.

— Azt hittem, hogy katonák — mondta az asszony, aki nem mert a cipő után nyúlni.

— Katona vagyok — feleltem.

— De hát akkor... honnét tud magyarul?

— Vegye el a kenyeret — válaszoltam. — Azt mondta, hogy éhes...

Az asszony elvette a cipőt és elszaladt a Baross-tér felé. A gránátoktól nem félt annyira, mint attól, hogy visszakerem a kenyeret.

Voroncov parancsára az autó felment a járdára és egy házhoz lapult. Voroncov Ahmed, a söffő és egy géppuskás katona az autó mellett maradt, mi többiek, Voroncov parancsára, lementünk a ház pincéjébe. A pincébe vezető utat a falokra festett nyílak mutatták.

Amikor otthagytuk az autót, Voroncov az eget vizsgálta.

— Solymanik araszféle háznak, ahon-nét a németek lönek. Remélem, rövidesen csend lesz a Baross-téren.

Ahogy mi a lépcsőn lefelé mentünk, meleg, nedves, nagyon nehéz szag ütötte meg az orromat. Bunkerben nevelődött szaglóbérencem jelölte, hogy itt tegnap vagy tegnapelőtt fertőtlenítették, vérhasos beteg, vagy betegek után.

A tulajdonképpeni pincébe, ami óvó helyül szolgált, nem jutottam el. A lépcső valami folyosófelébe torkolt. A folyosó sötét volt. Amikor felkeltintoltam zseblámpámat, felfigyeltem. A hosszú folyosó padlóján egymás mellett, olyan szorosan, mint telt dobozban a gyufák, mozdulatlan emberek feküdtek — asszonyok, gyerekek, férfiak. Olyan mozdulatlanok voltak, hogy első pillanatban halottainak néztem őket. De a halottak nem nyögnek és nem nyöszörögnek. A padlón élő emberek felkúdtak mozdulatlanul, mint a halottak. De ziháltak, sóhajtoztak, nyöszörögtek.

Pár pillanatig mereven álltam. Az utolsó években sok mindent tapasztaltam. Közben megtanultam, hogy a legérthetőbb dolgoknak is természetesebb okaik vannak — csak meg kell találni ezeket az okokat.

Lehajoltam és lámpámmal arcába világítottam a hozzáim legközelebb fekvő leánynak, illetve annak, aki lámpám fényénél leányra hasonlított. A lámpafényre kinyitotta szemét és pár másodpercig rémülten nézett rám, aztán ismét becsukta a szemét. Az

arca sóvány volt és sápadt, ajka (leg-alább is a lámpa fényénél) duzzadt, szederjes.

— Mi baja van? — kérdeztem.

A kérdést néhány-szor megismétletem, de választ nem kaptam.

— Mi baja van? — kérdeztem most egy öreg embert, ki balkezét (mikor lámpám fénye arát érte) védekezésben tartotta maga elé. Arcát szürke szálkált borította. Kis sóvány, piszkos keze reszkelt.

— Mi baja van, bácsi?

— Éhes vagyok!

A választ inkább sóhajtottam, mint mondotta és mintha varázsigt mondott volna, amely megoldja a nemlétező átkozott emberek nyelvet, a sötét folyosó egyszerre beszélni kezdett. Kiabált, Asszonyok, gyerekek, férfiak rekedt és visító hangja egybeolvadt.

— Éhes vagyok!

Tudom, hogy az lehetetlen, de akkor mégis meg voltam győződve arról, hogy nemcsak a némák szólaltak meg, de a ház közel is kiabáltak, ordítottak:

— Éhes vagyok!

Nem tudom, válaszoltam-e valamit. Azt hiszem, némán állottam — pár pillanatig. Aztán elszaladtam. Csak amikor a friss levegőn voltam és az égyűdörgéstől idegeim kissé megnyugodtak, csak a friss levegőn vettem észre, hogy a lépcsőn Mitya táncgaltott fel.

Voroncov a földön fekvő, a hóborított földre tettett sátorlapon és zseblámpája sárga fényénél a térképet tanulmányozta. Mitya csendes hangon jeltést tett neki arról, hogy mit látnak és hallottak.

Voroncov pár másodpercig hallgatott, megalkarta a fejét és kutyán nézett az arcomba. Aztán Mityára nézett és neki adta a parancsot.

— Azt a szék kenyeret, ami az autónkon van, vidd le a pincébe!

— És nekünk mi maradt? — kérdezte Mitya.

— Leonov hadnagy, a D-12548. számú katonai teherautón lévő szék kenyeret leviszi a pincébe. Hátra aról parancsot Voroncov százados, Mitya tisztelettel.

— Ugy lesz, százados elvtárs! — mondta rákedtem.

— Na, jól van, Mitya — szót engedte Voroncov.

— A kenyeret kiosztod, a székot visszahozod és aztán három percig gondolkodsz azon, amit Usakov elvtársról hallottál.

— Ugy lesz, százados elvtárs!

Mitya hátra kapta a székot és szaladt a pincébe.

Az ágyútüz alábbhagyott. Csak itt-ott dörrent egy gránát és sivilgett egy-egy akna — egyre ritkábban. Autónknak támaszkodva, a Baross-térre néztem, amelynek hátát lassan kibomló kockák az egyre haloványodó szürkés-ségből. Számolni kezdtem a terep fekvő halottakat. Negyvenkilencig számoltam, aztán abbahagytam a számolást.

Mitya visszajött a pincéből.

— Százados elvtárs — fordult Voroncovhoz — engedje meg, hogy néhány üveg vodkát is vigyek a beto-gelnek.

— Jó jó van, Mitya — felelte Voroncov. — Gyorsan gyere vissza, az út szabad.

Az ágyútüz elült.

1951. APRILIS 4. SZOMBAT

A De zó a m pére a m idő előtt év végé rajkai az albó

1. vég sílik.

2. jét jából ta gozót b mozzalo

3. Ez zóva hónapot — elsajá mumoka

4. Uj forin

5. A j nőse ik.

6. Okt alu do g lékkaí c

7. lan tetik.

— Ked versenylí hoz a D gozóí — hívsunka termelése datus fegy

Eredm tudatjuk az elért mertettek

A Debre nevében:

A K páros

Ker

A Rákosi tinászaik ményezésé nyérgyár és a szegér hívták ki versenyre. hangsúlyoz hajtsák a rozatát az iddelótti te

A versen

1. Válla évi ör vünkel az köi:séghez géig a terv zalékkal es dekében vá selejtjét m lékról 0.04. százalékra; felhasználás kenyérhez 2 december 2 kentjük, ez gia- és szé el. Továbbá felhasznál 0.16 kg-ra, kg-ra csök tesen a mi tartása mel

2. Termé nyér. lében de ce lészta:ermel 1-ra befejez

A Rajkai Szalagszövőgyár dolgozóit hivta párosversenyre a Debreceni Textilgyár

Vállalták, hogy az üzem összes dolgozóját beszervezik a Nazarova-mozgalomba

A Debreceni Textilgyár dolgozóinak munkaszüneti nagy ünnepe és felemelt öt éves tervünk előtti befejezésére kihívták az év végéig szóló párosversenyre a rajkai Szalagszövőgyár dolgozóit az alábbi versenypontok alapján:

1. A termelékenységet ez év végéig 4 százalékkal túlteljesítik.
2. Május 1-ig, az élenjáró szovjet ipar szervezési technikájából tanulva, minden gépen dolgozót beszerveznek a Nazarova-mozgalomba.
3. Ez év végéig minden dolgozóval — aki legalább négy hónapot a Textilgyárban eltöltött — elsajátítatják a technikai minimumokat.
4. Újításokkal további 100.000 forint megtakarítást érnek el.
5. A jelenleg 92 százalékos minőséget 95 százalékra emelik.
6. Oktatással és szervezéssel május 1-ig a 100 százalékon alul dolgozók létszámát 30 százalékkal csökkentik.
7. A késéseket és az igazolatlan mulasztásokat megszüntetik.

Kedves elvtársak! — írják versenykihívásukban a rajkaiakhoz a Debreceni Textilgyár dolgozóit — tudjuk, hogy versenyfelhívásunkat elfogadjátok és több-kevesebb munkával, öntudatos feyelemmel válaszoltok rá.

Eredményeinket 10 naponként tudatjuk veletek és várjuk, hogy az elért eredményeket ti is ismergetitek előttünk.

A Debreceni Textilgyár dolgozóinak nevében:

Nyitrai Erzsébet
párttitkár
Várku'i Géza
vállalatvezető
Kovács Ferenc
ü. titkár
Sára Ilona
DISZ titkár

A Kenyérgyár is párosversenybe lép a Szegedi Kenyérgyárral

A Rákosi Mátyás Művek marketingjének párosverseny kezdeményezéséhez a debreceni Kenyérgyár dolgozóit is csatlakoztak és a szegedi Kenyérgyár dolgozóit hívták ki hosszulejtésű párosversenyre. Mint a bevezetőben hangsúlyozták, azért, hogy végrehajtsák a Pártkongresszus határozatát az öt éves feszített terv időelőtti teljesítése érdekében.

A versenypontok a következők:

1. Vállaljuk, hogy az 1951. évi önköltségek csökkentési tervünket az 1950. év decemberi önköltséghozzávetés alapján 1951. év végéig a terven felül további 3 százalékkal csökkentjük. Ennek érdekében vállaljuk, hogy a kenyér selejtjét május 1-ig 0,06 százalékról 0,04, december 21-ig 0,01 százalékra; a produktív anyagfelhasználást május 1-ig 1,2 százalékkal, december 21-ig 0,6 százalékkal csökkentjük — természetesen a minőség mindenkorl betartása mellett.
2. Termelési tervünket kevesebb és péksüteménytermelésben december 21-re, száraztésztatermelésben pedig december 1-re befejezzük.

3. Május 1-re az üzemünkben lévő 10 száz százalékon alul teljesítőt munkamódszeradással 100 százalékra felhozzuk.

4. Tervünket a mindenkor jóváhagyott operatív tervet figyelembe véve 95 százalékos tervszerűséggel teljesítjük.

5. Az összmunkabérré eső termelési értéket az 1950. decemberi átlaghoz viszonyítva 1951. december 21-re 20 százalékkal megjavítjuk.

6. Az MHK sportmozgalomba üzemünk dolgozóinak 90 százalékát beszervezzük.

7. A Vorosin-mozgalom kihasználását érdekében az üzemünk tisztaságát május 1-re

95 százalékra, december 21-re 100 százalékra fokozzuk.

8. A Nazarova-mozgalom kihasználását érdekében május 1-ig megszervezzük az üzemünkben lévő összes gépek karbantartását és tisztántartását. Ennek érdekében dolgozóinkat szakszerű kiképzésben részesítjük.

9. Az üzem darabterében dolgozó részére a tervfelboncolást minden hónapra a megelőző hó 25-ig elkészítjük és azt tudatosítjuk.

Harcos kommunista üdvözléssel:

Ajai Andor
párttitkár
Vasas Imre
igazgató
Loós István
ü. titkár

NÁDUDVARIÁKNAK NÁDUDVARRÓL

A Sztaniszlavszkij munkásstudió bemutatta két fiatal debreceni író „Csatorna a Borzason” c. darabját

A múlt év vége felé összeült pártbizottságunk, hogy megalkotson egy olyan munkaközösséget, amely példát tud mutatni színjátszó csoportjainknak. Kérdéseket tud nevelni azok irányítására, instrukciójára. Egy ilyen munkaközösség megalakításának a gondolatát az vette fel, hogy kultúracsoporthoz nagy részben még mindig sok polgári maceránnyal van, helytelen irányítás, formális rendezés stárosskodás, tartalom nélküli, céltudatlan alakítások stb. Kevés a szocialista-realisták színjátszás alapvető céljait tisztában levő káder. Sok harccal teli, nehéz munka után — miközben a gyengék és ingadozók kiesnek — ebből alakult ki az a munkaközösség, amelyet Sztaniszlavszkijről, a nagy szovjet rendezőről neveztek el.

A Sztaniszlavszkij Munkás Studió tartotta meg első nagy bemutatóját az elmúlt vasárnap Nádudvaron. Hosszú hónapok nehéz, fáradságos munkájának eredménye volt ez. Jelentősége ennek a bemutatónak az is, hogy a bemutatott darab Nádudvarról, Nádudvar szocializmus felé törekvő dolgozóinak életéről szól.

Mozakyszerűen megelevenedik előttünk Nádudvar fejlődésének egyik legszebb szakasza. A darab Nádudvar három termelőszövetkezeti csoportjának egyesüléséről szól. Arról, hogy a községet meglátogató kárpátukrajnai elvtársak útmutatása nyomán hogyan látták meg a gyors, egészséges fejlődés útját Nádudvar dolgozói. Hogyan vetődött fel bennük a természet által alakított gondolata a nagy szovjet példák, tapasztalatok következményeképpen, hogy vezette diadalra a párt a nádudvari dolgozók jobb, boldogabb jövő felé törekvő harcát.

A feldübbögő taps, a gyorsan meginduló heves, élénk viták azt bizonyítják, hogy Nádudvar dolgozóinak tetszett a darab. Tetszett — mint ahogy az utána következő vita minden kétséget kizárva bebizonyította — mert híven tükrözte az életet. Magukra ismertek. Nem azért, mert róluk mintázták az alakokat, vagy mert a szereplők pamfletizálni igyekeztek volna, hanem mert a dolgozó nép harca élő, eleven volt és az a harc, amit a darabban folytatnak, mindannyiuké volt. A szereplő alakok tipikusak, hitelesek.

Komoly érdeme a darabnak, hogy igazgatóság, forradalmos, görögülények a cselekménysorozatokat, a jellemjelödések általában jók. Optimista, derűs hangulat hatja át, ami a mi dolgozóinknak nagy előkkel teli életét szintén jól jellemzi.

Hiba, hogy — bár a szövetkezeti egyesülés gondolata kezdetben valóban nem nyerte meg minden szövetkezet tetszését — az ellentétek nem voltak olyan élesek, mint a darab-

ban. A párttitkár mögé sokkal több sorakoztak fel a dolgozó parasztság sorából is. Ez a darabban elcsikad. Ezek rovására túlságosan kiemelkedik a mérmök és a tamitónó szerepe. És, ha bár előre mutat — befejezetlen a darab, lemaradt az élés mögött, mert az már sokkal gazdagabb. Amit a befejezés csupán sejtetni, következtetni enged, azt Nádudvar dolgozó parasztsága már meg is valósította.

„Hadd lássák — mondja az egyik hozzászóló büszkén, mindannyiok helyesléssel találkozik — hol tartunk. Milyen eredményeket értünk el azóta. Tanuljanak csak belőle.”

D. Szabó László és Barna Tibor darabja sok ígért és ha a Studió közösségében megindult fejlődésük nem török meg, ha a mostani példa nyomán mindjobban igyekeznek megismerni népünk életét, harcát, igyekeznek mind közvetlenebb kapcsolatot kiépíteni dolgozó népünkkel, még nagyobb eredményekre is képesek lesznek.

Fülöp György, a Munkás Studió író munkaközösségének tagja, két versével aratott tetszést a bemutatón. Fülöp György tehetséges. Tehetsége azonban csak úgy tud kibontakozni, ha határozott, kemény, ideológiailag

Uj. felemelt öt éves tervünk végrehajtásához sok új munkásra és alkalmazottra van szükségünk. Ezért van igen nagy jelentősége a munkaerőtoborzásnak, amely Pártunk kezdeményezésére, a minisztertanács határozata alapján már országoszerte megindult.

Hajdú-Bihar dolgozó népe is megértette a minisztertanács határozatának jelentőségét, s február 23. óta egyre nő a munkára jelentkezők száma. „Nem vehetünk irányt arra, hogy a munkaerő továbbra is magától fog áramlani üzemeinkhez, építkezéseinkhez, mert a munkanélküliséggel együtt megszűnt a munkaerő spontán áramlása is a munkahelyek felé. Ezért, ha népgazdaságunk számára biztosítani akarjuk a szükséges munkaerőt, át kell térnünk a szervezett munkaerőtoborzásra és a munkaerő tervszerű elosztására” — mondotta Gerő elvtárs Pártunk II. Kongresszusán.

Hajdú-Biharban ma már tervszerűen és szervezeten folyik ez a munka s komoly eredményel is mutatkoznak. Eddig 1065 munkás ment el különböző munkahelyekre, de a jelentkezők száma állandóan emelkedik. Ezek a dolgozók megértették, hogy a szocialista vállalatoknál az iparban végzett munka az anyagi és kulturális felemelkedés egyszerű lehetőségeit nyitja meg előttük.

Meghalt M. F. Vlagyimirszkij elvtárs, a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja Központi Ellenőrző Bizottságának elnöke

A Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának Központi Bizottsága és a Szovjetunió Minisztertanácsa a következő közleményt tette közzé:

A Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának Központi Bizottsága és a Szovjetunió Minisztertanácsa mély fájdalommal közli, hogy április 2-án reggel 9 órakor hosszú, súlyos betegség következtében meghalt Mihail Fjodorovics Vlagyimirszkij elvtárs, a Bolsevik Párt és a Szovjet állam egyik legidősebb funkcionáriusa, a dolgozók ügyének odaadó harcosa, a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja Központi Ellenőrző Bizottságának elnöke, a Szovjetunió Legfelső Tanácsának képviselője, M. F. Vlagyimirszkij elvtárs egész életét a kommunizmus nagy ügyének szentelte és minden erejét a nép javára fordította, halála nagy veszteség a Kommunista Párt és a szovjet nép számára.

A Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának Központi Bizottsága
A Szovjetunió Minisztertanácsa.

A Szovjetunió Minisztertanácsa elhalálozta, hogy kormánybizottságot létesít M. F. Vlagyimirszkij elvtárs, a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja Központi

EGY EMBERKÉNT...

A Béke Világbanés berlini ülésénemrég javaslatot hozott, hogy az öt ragyhatalom tárgyalja meg a legfontosabb nemzetközi kérdéseket, kössön egymással békeegyezményt. Ezt a határozatot a világot dolgozó aláírókkal pecsételik meg. Hazánkban április 8-án indul meg az aláírásgyűjtési mozgalom.

Mi, kegyefáradt dolgozók, békeharcosok egységesen sorakozunk fel ennek a nagy ügynek a szolgálatába. Nem engedjük, hogy eddigi sikereinket, győzelmeket, hidainkat, virágos szép Budapestünket az imperialisták rombadöntsék. Nem engedjük, hogy a hős koreai nép ellen elkövetett gaztetek mintájára az amerikai háborús úszítók bombákat hullassanak a fejünkre, feléjük családi otthonainkat. Építeni, fejlődni, haladni akarunk. Azért írjuk alá a békefelvetést, ezért világosítunk fel minden becsületes embert ennek az ügynek a fontosságáról. Azért, mert azt akarjuk, hogy ne legyen senki ebben az országban, aki ne ismerne ennek az ügynek a fontosságát, aki ne tudná, milyen jelentősége van az imperialisták gaztetek leleplezésében a szervezett békekampányban. Ezért harcolunk, hogy még szorozabban fűzzük a dolgozók sorait. Mert nem ismerünk igazabb ügyet a békénél, amit ha kell, életünk árán is hajlandók vagyunk megvédeni. Tarr Lenke, Kezefgyár

Ahol a pártszervezetek súlyt helyeznek rá, ott jól megy a munkaerőtoborzás

A munkaerőtoborzás nagy feladatok elé állította és állítja a jövőben is tanácsainkat. Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy tanácsaink általában jól végezték feladataikat, de ez nem jelenti azt, hogy nem voltak hibák. A hajdúszoboszlói Tanács elnöke, Kiss András elvtárs minden előkészületet megtett a toborzás sikere érdekében. Kapcsolatot keresett és tartott fenn a párt, és tömegszervezetekkel, a népmunkásokkal, a DISZ és MNESZ aktívait mozgósította, akik aztán egyéni felvilágosító munkával komoly eredményt értek el. Amíg a toborzás tartott, rendszeresen, az utcákban tartott kisgyűléseken ismertették a dolgozókkal a feltételeket. Ez eredményezte azt, hogy egymásután jelentkeztek fiatalok és idősök, az úgyarak, a szocializmus építkezéseit. Hasonlóan jó munkát végzett a munkaerőtoborzás terén a püspökföldi járás. Itt is megértették, hogy a siker alapja az eredményes felvilágosító munka, ez pedig elképzelhető a pártbeli és pártunkívüli népmunkások mozgósítása nélkül. Az eddigi tapasztalatok is azt mutatják, hogy ott jelentkeztek többen, ahol a püspökföldi járásban is — ahol pártszervezeteink megértették, hogy nagyjelentőségű ügyről van szó. De nem mindenütt történt meg ez.

Ezért aztán egyes községekben lábra kaptak az ellenséges rémhírek is. Különösen azzal próbálkozik az ellenség, hogy kétségbevonja a toborzás önkéntes jellegét. Ez történt Kónyáron, Biharkezesben, Sárádon is, ahol a pártszervezet nem adott kellő támogatást a Tanácsnak ebben a munkában, nem állították be népmunkásokat s nem törődtek az egyéni felvilágosító munkával. A továbbiak folyamán ezt a hibát mind a pártszervezetnek, mind a Tanácsnak ki kell küszöbölniök. Azok a dolgozók, akik elutasítják munkahelyeikről leveleket számolnak be ottani életükről, eddigi tapasztalataikról. Ezek a levelek azt bizonyítják, hogy írják s többi munkatársak, akikkel együtt elutasztak, jól érzik magukat, jó ellátásban részesülnek s szépen kereshetnek.

A polgári járásban és Debrecenben is rövidesen megindul a toborzás, s most már ezeken a helyeken is lehetőség nyílik a jelentkezésre. Akik má a kuláknál végzett cselédmunkában, vagy a háztartásból a bányában üzembe kerülnek, azokból fognak kikerülni az öt éves terv kiváló harcosai, a holnap párttagjai, a jövő káderei, sztahanovistái.

